

सबै कुरा परमेश्वरको महिमाका लागि

(१ कोरिन्थी १०:३१)

“यसकारण तिमीहरू
खाओ वा पिओ, अथवा
जेसुकै गर, सबै कुरा
परमेश्वरकै महिमाका
निम्ति गर्ने गर।”

१ कोरिन्थी ७ बाट सुरु गर्दै, पावलले कोरिन्थीहरूले पत्रद्वारा पठाएका प्रश्नहरूको सिलसिलाबद्ध जवाफ दिन आफूलाई समर्पित गर्छन् (१ कोर. ७:१क)।

यसैकारण, अध्याय ८ देखि १० सम्म मुख्य रूपमा मूर्तिपूजाको विषयमा चर्चा गरिएको भए तापनि, पावलले यस विशेष पापसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध नदेखिएका केही विषयहरू पनि बीच-बीचमा समावेश गरेका छन्।

तथापि, उनी प्रत्येक विषयमा एउटा साझा कडी जोड्ने प्रयास गर्छन्: प्रेम र पारस्परिक आदर, जसले मण्डलीलाई एकतातिर डोर्न्याउनुपर्छ।

यस विचारसँगै, पावलले मण्डलीमा वा व्यक्तिगत जीवनमा गरिने हरेक कार्य परमेश्वरको महिमाका लागि गरिनुपर्ने कुरामा जोड दिन्छन्।

१ कोरिन्थी ८

मूर्तिहरूलाई चढाइएका खानेकुरा

(ज्ञान र प्रेम)

१ कोरिन्थी ९

पावलले आफ्ना अधिकारहरू त्यागछन्

(सुसमाचारका अधिकारहरू)

१ कोरिन्थी १०:१-१३

मूर्तिपूजाविरुद्ध चेतावनी

(विगतका पाठहरू)

१ कोरिन्थी १०:१४-२२

प्रभुको कचौरा र दुष्ट आत्माहरूका कचौरा

(मूर्तिपूजा त्याग)

१ कोरिन्थी १०:२३-३३

सबै कुरा परमेश्वरको महिमाका लागि गर

(के वैध छ र के उचित छ))

ज्ञान र प्रेम

१ कोरिन्थी ८ (मूर्तिहरूलाई चढाइएका खानेकुरा))

"तर ज्ञानले घमन्डी बनाउँछ, प्रेमले चाहिं निर्माण गर्छ।" (१ कोरिन्थी ८:१ख)

पावलले मण्डलीलाई दुई समूहमा "विभाजन" गर्छन्: "बलिया" र "निर्बलियाहरू"।

१ कोरिन्थी
८:४-७क

बलियाहरू बुझ्दछन् कि मूर्तिहरू केही पनि होइनन्,
किनकि साँचो परमेश्वर मात्र हुनुहुन्छ।

निर्बलियाहरूले अझै पनि यो कुरा
पूर्ण रूपमा आत्मसात् गर्न सकेका
छैनन्।

१ कोरिन्थी
८:७ख

बलियाहरू मूर्तिमा चढाइएको मासु खान्छन् किनभने
उनीहरूलाई थाहा छ मूर्तिले खानेकुरालाई अशुद्ध
पार्न सक्दैन।

निर्बलियाहरू सोच्छन् कि त्यो मासु
खाएमा उनीहरूले पाप गरिरहेका
छन्।

तर बलियाहरूले आफ्नो ज्ञान र उदाहरणद्वारा निर्बलियाहरूलाई ठेस
पुऱ्याउन सक्छन् (१ कोर. ८:१०)। आफ्नो भाइप्रतिको प्रेमको कारण,
बलियाहरूले आफूलाई नियन्त्रण गर्नुपर्छ (१ कोर. ८:११-१३)।

जब ज्ञान "निर्बलियो" भाइको (आत्मिक वृद्धिको प्रक्रियामा) ठेसको
कारण बन्न सक्छ, तब इसाईहरूले ज्ञानभन्दा प्रेमलाई प्राथमिकता
दिनुपर्छ।

सुसमाचारका अधिकारहरू

१ कोरिन्थी ९ (पावलले आफ्ना अधिकारहरू त्याग्छन्)

"त्यसरी नै प्रभुले आज्ञा गर्नुभएको छ कि जसले सुसमाचार प्रचार गर्छन्, तिनीहरूले सुसमाचारबाटै आफ्नो जीविका चलाउनुपर्छ।" (१ कोरिन्थी ९:१४)

पावलले निर्बलियाहरूप्रतिको प्रेमका कारण कम्तीमा तीनवटा अधिकारहरू त्यागे

* मण्डलीद्वारा पालनपोषण गरिने अधिकार (१ कोर. ९:४)

➤ अन्य प्रेरितहरूले जस्तै पावलले पनि आफूले सेवा गर्ने मण्डलीहरूबाट आर्थिक सहायता पाउने प्रेरितको अधिकारलाई त्याग्छन्।

* आफ्नी पत्नीलाई साथमा लैजाने अधिकार (१ कोर. ९:५)

➤ प्रेरितहरूमाझ आफ्नी पत्नीलाई हेरचाह गर्न र सेवकाईमा सहयोग पुऱ्याउन सँगै यात्रा गराउने सामान्य चलन थियो। यस स्त्रीलाई पनि आफ्ना पति जस्तै मण्डलीबाट सहयोग पाउने अधिकार हुन्थ्यो।

* सामान्य श्रममूलक काम नगर्ने अधिकार (१ कोर. ९:६)

➤ मानिसहरूले आफूलाई श्रोताहरूको फाइदा उठाइरहेको नसम्झ्नु भन्नका लागि र निस्वार्थताको उदाहरण दिन पावल आफ्नो जीविका आफैं कमाउन चाहन्छन्।

यद्यपि येशूले स्पष्ट पार्नुभएको थियो कि सुसमाचार प्रचार गर्नेहरू सुसमाचारबाटै जिउनुपर्छ, तर पावल र बर्णाबास दुवैले विश्वासीहरूका लागि बाधा नबन्नका निम्ति स्वेच्छाले यसलाई त्यागे (१ कोर. ९:१२-१४; लूका १०:७)।

विगतका पाठहरू

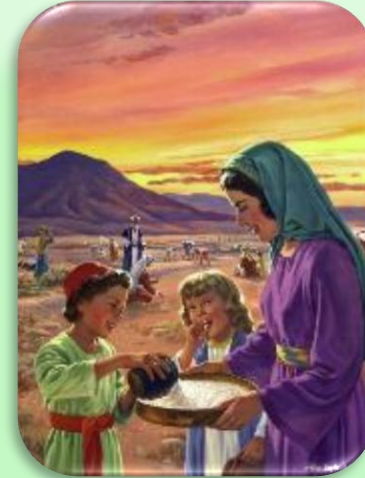
१ कोरिन्थी १०:१-१३ (मूर्तिपूजाविरुद्ध चेतावनी)

"तिनीहरूमध्ये कसै-कसै जस्तै मूर्तिपूजक नहोओ; जसरी लेखिएको छ: 'मानिसहरू खान र पिउन बसे, र मौजमज्जा गर्न उठे।'" (१ कोरिन्थी १०:७)

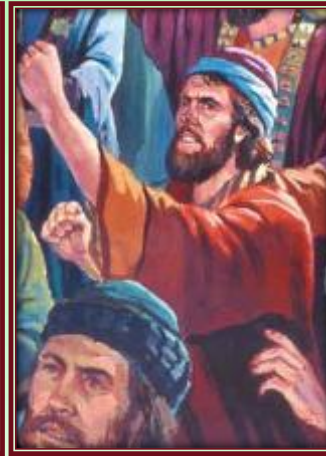
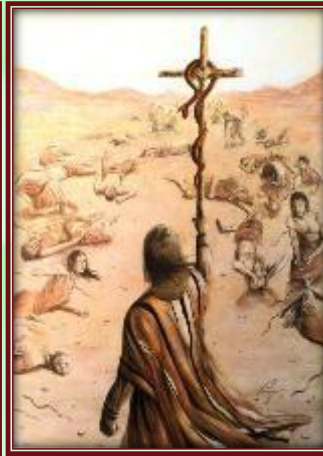
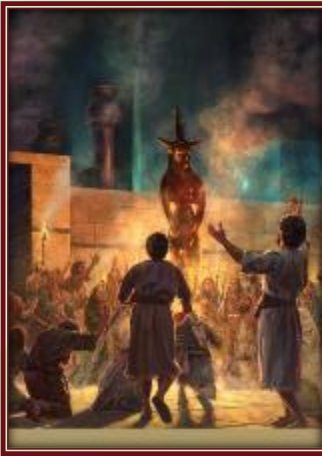
प्रस्थान (Exodus) को अनुभवलाई आत्मिक रूपमा बुझ्दा, यो हाम्रो आफ्नै जीवनसँग समानान्तर छ। समुद्र पार गर्नु हाम्रो बप्तिस्माको करार जस्तै हो (१ कोर. १०:१-२)।

मरुभूमिमा उनीहरूले खाएका र पिएका खानेकुरा हाम्रो पवित्र सङ्गति (प्रभुभोज) मा सहभागिता जस्तै हो, जहाँ हामी आत्मिक रूपमा येशूको शरीर र रगत खान्छौं र पिउँछौं (१ कोर. १०:३-४)।

होसियार रहनुहोस्! उनीहरूको आत्मिक अनुभवका बाबजुद पनि, इस्राएलीहरू मूर्तिपूजा र अनैतिकता लगायतका गम्भीर पापहरूमा फसे। हामीसँग पनि त्यस्तै नहोस्! (१ कोरिन्थी १०:५-१०)।

यसैले प्रेरितले यस खण्डको अन्त्य एउटा शक्तिशाली सल्लाहका साथ गर्छन्: "यसकारण जसले म दृढ भई खडा छु भनी ठान्छ, त्यसले होसियार हुनुपर्छ, नत्र त त्यो लड्नेछ" (१ कोर. १०:१२)।

मूर्तिपूजा त्याग

१ कोरिन्थी १०:१४-२२ (प्रभुको कचौरा र दुष्ट आत्माहरूका कचौरा)

"यसकारण, मेरा प्रियहरू हो, मूर्तिपूजाबाट भाग।" (१ कोरिन्थी १०:१४)

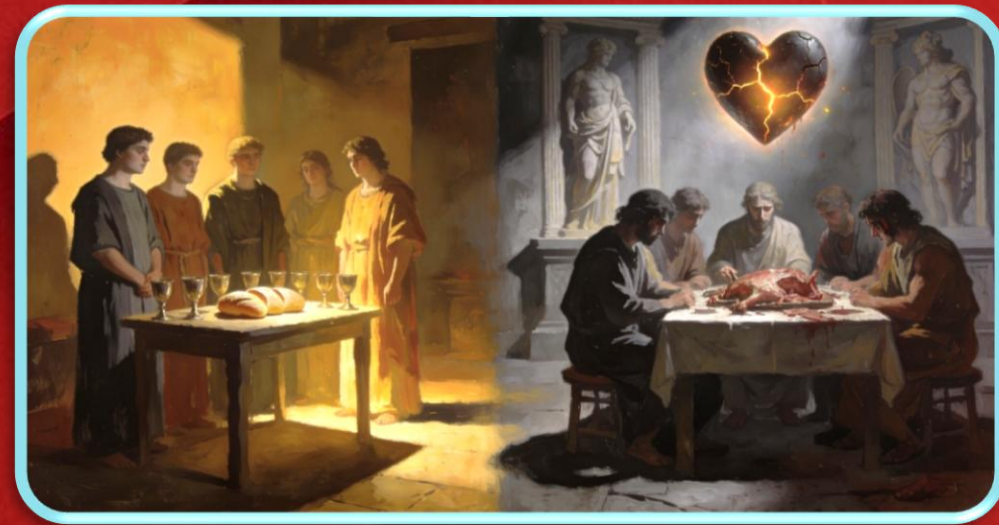

यदि मूर्तिहरूलाई चढाइएका खानेकुरा कुनै चिन्ताविना खान सकिन्छ भने, पावलले १ कोरिन्थी १०:२० मा किन यसको विरुद्धमा सल्लाह दिएका जस्तो देखिन्छ?

कुनै दोषको भावनाविना घरमा मासु खानु एउटा कुरा हो, तर मूर्तिहरूको पूजा भइरहेको सार्वजनिक उत्सवमा भाग लिएर खानु बिल्कुलै फरक कुरा हो। त्यस्ता उत्सवहरूमा सहभागी भएर विश्वासीले आफ्नो विश्वासलाई त्याग्छन् र मूर्तिपूजालाई स्वीकार गर्छन्।

पवित्र सङ्गति (प्रभुभोज) मा सहभागी भएर हामी ख्रीष्टको शरीर (मण्डली) को अङ्ग बन्छौं, जबकि, मूर्तिपूजक उत्सवहरूमा सहभागी भएर हामी दुष्ट आत्मसँग भागीदार बन्छौं (१ कोर. १०:१६-२०)।

हामी येशूको प्रशंसा गर्दै पवित्र सङ्गतिको कचौराबाट पिउन र –एकै समयमा– दुष्ट आत्माहरूको प्रशंसा गर्ने कचौराबाट पिउन सक्दैनौं (१ कोर. १०:२१)।

के वैध छ र के उचित छ

१ कोरिन्थी १०:२३-३३ (सबै कुरा परमेश्वरको महिमाका लागि गर)

"यसकारण तिमीहरू खाओ वा पिओ, अथवा जेसुकै गर, सबै कुरा परमेश्वरकै महिमाका निम्ति गर्ने गर।" (१ कोरिन्थी १०:३१)

"सबै कुरा वैध त छन्, तर सबै कुरा लाभदायक हुँदैनन्" (१ कोरिन्थी १०:२३)। दुईवटा ठोस उदाहरणहरू:

१. मासु पसलमा मूर्तिलाई चढाइएका र नचढाइएका दुवै प्रकारका मासु बेचिने गरिन्थ्यो। विश्वासीले त्यसको उत्पत्तिको बारेमा सोधपुछ गर्नु हुँदैनथ्यो, ताकि त्यस्तो मासु खानु अवैध हो भन्ने छाप नपरोस् (१ कोर. १०:२५)।

२. एक अविश्वासीले विश्वासीलाई खान बोलाए। विश्वासीले बिनाकुनै प्रश्न खाए (उनका लागि सबै कुरा वैध छ)। तर घरबेटीले त्यो मासु मूर्तिलाई चढाइएको हो भनी बताए। त्यसैले, घरबेटीको विवेकलाई ठेस नपुर्‍याउनका लागि, विश्वासीले त्यो मासु नखानु नै उचित ठानियो (१ कोरिन्थी १०:२७-२९)।

यी निर्देशनहरू पछाडिका आधारभूत सिद्धान्तहरू पनि दुईवटा छन्: हरेक कुरामा परमेश्वरको प्रशंसा गर्नु (१ कोर. १०:३१); र अरूका हित खोज्नु (१ कोर. १०:२४, ३२)।

अर्थात्, सबै कुराभन्दा बढी परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु र आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई जस्तै प्रेम गर्नु (जसरी येशूले धनी जवान शासकलाई सोध्नुभएको थियो)।

"प्रेरितले कोरिन्थीहरूलाई गम्भीरतापूर्वक आग्रह गरे, 'जसले म खडा छु भनी ठान्छ, त्यसले होसियार हुनुपर्छ, नत्र त त्यो लड्नेछ।' यदि तिनीहरू घमन्डी र आत्मविश्वासी बनेर, जागा बस्न र प्रार्थना गर्न छोडे भने, तिनीहरू गम्भीर पापमा फस्नेछन् र आफूमाथि परमेश्वरको क्रोध निम्त्याउनेछन्। [...] पावलले आफ्ना भाइहरूलाई आफ्ना शब्द र कार्यहरूले अरूमाथि कस्तो प्रभाव पार्छ भनी आफैलाई सोध्न आग्रह गरे। र आफैमा जतिसुकै निर्दोष भए तापनि मूर्तिपूजालाई समर्थन गर्ने जस्तो देखिने वा विश्वासमा निर्बलिया हुन सक्नेहरूको विवेकलाई ठेस पुऱ्याउने कुनै पनि काम नगर्न आग्रह गरे। 'यसकारण तिमीहरू खाओ वा पिओ, अथवा जेसुकै गर, सबै कुरा परमेश्वरकै महिमाका निम्ति गर्ने गर। यहूदीहरूलाई होस् वा गैर-यहूदीहरूलाई, अथवा परमेश्वरको मण्डलीलाई, कसैलाई पनि ठेस लाग्ने कारण नबन।'"